Protiv Kujundžića i partneri iz Vlade

donosi nam Jutarnji list od 15. kolovoza 2018. godine. Nije jasno da li je vijest rezultat „pozdanih izvora“ ili rezultat objektivnog novinarskog istraživanja. U svakom slučaju radi se o početku „loptanja“ učesnika u tragediji koja je oduzela mladi život u Zaprešiću.

Stanje u Lijepoj našoj, uključivo zdravstvo, mora zabrinjavati svakog građanina. Gospodarska aktivnost je gotovo na razini osamdesetih godina prošlog stoljeća. Istovremeno nam je svaka vlada govorila i govori kako se povećava blagostanje hrvatskih građana. Malo povećanje plaća postaje veliko i to samo zato jer je to primjereno političkoj retorici.

U knjizi „Vratimo osmijeh Lijepoj našoj“ jasno sam napisao kako je stanje u zdravstvu neodrživo. Usput rečeno, nisam samo ukazivao na probleme u zdravstvu, već sam napisao u kojem bi pravcu valjalo mijenjati postojeće neodrživo stanje u zdravstvu. Bilo je to davno prije nego što je ministrom postao Milan Kujundžić. Prebacuju mu kako ne provodi reforme kao da drugi ih provode. Za sada je kažu siguran jer ga čuva ni manje ni više nego premijer Plenković.

Na drugoj strani imamo gradonačelnika grada Zaprešića gospodina Željka Turka koji se ne osjeća krivim jer je „hitna“ u nadležnosti Zagrebačke županije pa on kao gradonačelnik nije mogao na to utjecati. Tako je gospodin Turk amortizirao možebitni privi udarac javnosti. Međutim, kako svjedoči „Zaprešić kao slučaj“, što će biti dodatno dokumentirano u knjizi, „Zašto Hrvatska nije uspjela, Zaprešić kao slučaj“, koju upravo pišem gospodin Turk je kao visoko pozicionirani dužnosnik daleko „jači“ od ministra Kujundžića. Sustavno je podržavajući Sanadera, Kosoricu, Karamarka i sada Plenkovića povećavao svoj utjecaj u Stranci. Danas je nedodirljiva osoba. Da je tome tako potvrđuju pisma upućena mnogim najvišim hrvatskim djelatnicima u kojima im ukazujem u ime RIFIN-a kako je stanje u Visokoj školi u Zaprešiću protuzakonito i kako je gospodin gradonačelnik Turk glavni kreator politike u Školi. Uglavnom nisam dobio odgovora kako od čelnika HDZ-a tako i od njegovog predsjedništva. To se zove nedodirljivost koja omogućuje ponašanje koje nije primjereno javnoj ličnosti ili, rečeno narodski, građanin prvog reda.

Tako na sceni imamo dva visoko pozicionirana HDZ-ovca koji, svaki za sebe, imaju značajan ponder u Stranci. Ukoliko na tragičan slučaj „padne prašina“ nijednom se neće ništa dogoditi. Ukoliko, pak, novinari odluče „ići do kraja“ u rasvjetljavanju stanja u zdravstvu i Zaprešiću

moguće je da će biti „žrtvovan“ ministar Kujundžić ako se ne nađe „Pedro“ koji će platiti cijenu ni kriv ni dužan. Tako je to u Lijepoj našoj.